

Motion till riksdagen 2017/18:4034

av **Kristina Yngwe m.fl. (C, M, L, KD)**

med anledning av prop. 2017/18:147 Ny djurskyddslag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska säkerställa att en målinriktad ramlag leder till en ändamålsenlig djurskyddsnivå med minskad byråkrati och större flexibilitet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förtydliga lagstiftningen om ägandeansvar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska vidta åtgärder för att säkerställa att möjligheten att träna hundar för exempelvis sök efter trafikskadat vilt inte begränsas och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för permanent utomhusvistelse för djur under meteorologisk vinter i de fall där det är möjligt och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i lämpligt sammanhang se över beslutsprocessen i fråga om djurförbud och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Redan 2011 presenterades Djurskyddsutredningen som ligger till grund för propositionen Ny djurskyddslag 2017/18:147. Tyvärr saknar propositionen mycket av det som har efterfrågats trots att regeringen snart har haft en hel mandatperiod på sig. Regeringens uppgift är att presentera politik som riksdagen sedan ska ta ställning till, men i propositionen är det tunt med skarpa förslag. Viktiga områden förbises och läggs i stället i utredningar som ska presenteras under kommande mandatperiod. Det ger bilden av en regering som inte tar djurskyddsfrågorna på allvar.

Sverige har redan i dag ett av EU:s bästa djurskydd med hög miljöhänsyn och ett smittskydd i världsklass: en kombination som gör svensk djurhållning till en av de bästa i världen. Ett gott djurskydd leder även till låg antibiotikaanvändning som endast

används på sjuka djur och inte i förebyggande syfte. En låg förekomst av salmonella och god omsorg om djuren gör oss till ett föregångsland. För att vi ska kunna upprätthålla höga krav i ett internationellt perspektiv måste svensk djurhållning ha rätt förutsättningar för att vara konkurrenskraftig i framtiden. Alliansen anser därför att en ny djurskyddslag bör utformas så att regleringen går från detaljstyrning till målstyrning med ändamålsenlig djurskyddsnivå. Detaljstyrning leder ofta till mer byråkrati och regelkrångel som inte kommer djurens välfärd eller hälsa till del. Regeringen föreslår att den nya djurskyddslagen ska vara en målinriktad ramlag. Det bör dock säkerställas att den målinriktade ramlagen leder till en ändamålsenlig djurskyddsnivå med minskad byråkrati och större flexibilitet. Fokus bör ligga på en mer flexibel och målstyrd djurlagstiftning med möjlighet till individuellt anpassade lösningar.

Långsiktighet i djurskyddslagstiftningen

Det krävs en stabil och förutsägbar lagstiftning för att garantera långsiktighet i svensk djurhållning. Alltför tvära kast leder ofta till stora omställningskostnader för såväl företag som privatpersoner. Beslut om förändringar av regelverk och nya bestämmelser bör tas med stöd av forskning och beprövad erfarenhet. Regeringen bör säkerställa att en långsiktighet i lagstiftningen garanteras.

Ägaransvar

Ett tamdjur som släpps ut i naturen och lämnas övergivet riskerar att fara illa och eventuellt orsaka en obalans i naturen. Ett exempel på det är det stora antal sommarkatter som varje år lämnas åt sitt öde. Problemet, ur ett politiskt perspektiv, är ägaransvaret. En person som tillfälligt tar hand om ett upphittat tamdjur och ger det mat och skydd under en begränsad tidsperiod, men som av olika orsaker inte kan eller vill ta hand om djuret permanent, kan bli ansvarig för djuret. Regeringen bör därför se över och klargöra vem som har ansvaret för djuret, i vilket läge ansvaret uppstår och vem som kan ta beslut om exempelvis försäljning, adoption, medicinska åtgärder eller avlivning av ett upphittat djur.

Vilda djur i hägn – ägaransvar

Vilda djur, exempelvis hjortar, som hålls i hägn ska inte anses falla inom djurskyddslagens tillämpningsområde. Vilda djur i vilthägn ägs inte av någon, och ett ansvar enligt djurskyddslagstiftningen kan således inte uppkomma. Det är vidare i praktiken omöjligt att skilja mellan förrymda djur och vilda djur. Det är därför av stor vikt att inga otydligheter finns gällande vilken lagstiftning som är tillämplig för dessa djur.

Förtydliga lagstiftningen om tävling och prov

Hunden är oumbärlig vid många former av jakt. Ett eftersök på ett trafikskadat vilt vore i stort sett omöjligt att genomföra utan en hund som är tränad för ändamålet. Även förmågan att förhindra att vissa invasiva arter sprider sig i landet är beroende av tillgången till jakthundar. Regeringens förslag om att utvidga förbudet mot att använda

levande djur vid viss träning och provverksamhet kan påverka förmågan att på ett korrekt sätt genomföra eftersöksjakt på trafikskadat vilt. Förslaget kan komma att få långtgående konsekvenser för tränings- och provmöjligheter. I förslaget ges dock den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att meddela undantag från dessa bestämmelser. Det är positivt, men regeringen bör vidta åtgärder för att säkerställa att möjligheten att träna hundar för exempelvis eftersök på trafikskadat vilt inte begränsas.

Lösgående djur

Ligghallskravet är ett problem för många nötköttsproducenter som inte kan ha sina djur frigående året runt. Kravet regleras i djurskyddsföreskrifterna. Utegångsdjur ska under den kalla årstiden när betestillväxt inte sker ha tillgång till ligghall eller annat stall som ger dem skydd mot väder och vind samt en torr och ren liggplats. Föreskriften innebär att djuren inte kan hållas frigående året om även om vädret tillåter och djuren får tillgång till foder. Det finns dock beprövade erfarenheter från djurhållare med djur utomhus under meteorologisk vinter som visar att det är möjligt att ha djuren frigående året om. Det visar att kraven i vissa fall är alltför långtgående och saknar grund. I de fall förutsättningarna finns för djur att vistas permanent utomhus, under exempelvis meteorologisk vinter, bör detta underlättas.

Uppbindning av djur

Regeringen föreslår att alla djur ska var lösgående, och att konsekvenserna av det, och övergångsregler och undantag, ska utredas. Detta måste ske med hänsyn till exempelvis ridskolors verksamhet där detta inte alltid är praktiskt möjligt. För ridskolor krävs långa ledtider för att bygga om stallutrymmen, och detta får konsekvenser för både ekonomin och djurens välbefinnande under ombyggnationen. En eventuell förändring av lagstiftningen måste ta höjd för detta.

Djurförbud

Det är ingen tvekan om att Sverige ska ha ett djurskydd av världsklass. Men ett starkt djurskydd kräver även en stark rättssäkerhet. I dag är det tillsynsmyndigheten som beslutar om djurförbud. Beslutet kan sedan överklagas till förvaltningsdomstolen. Djurförbud är i praktiken jämförbart med näringsförbud, men medan näringsförbud är en fråga för domstol är det alltså tillsynsmyndigheten som utfärdar djurförbud. Att utfärda djurförbud i domstol skulle stärka rättssäkerheten för djurägare, men skulle också stärka länsstyrelsens tjänstemän genom att en tredje part skulle avgöra en fråga som ofta skapar konflikt och en otrugg arbetsmiljö. Även fortsatt bör dock tillsynsmyndigheten ha rätt att besluta om omedelbart omhändertagande för att säkerställa att djur inte far illa. Därför anser allianspartierna att regeringen i lämpligt sammanhang bör se över möjligheter och eventuella konsekvenser av att djurförbud beslutas om i domstol, exempelvis hur en förändrad beslutsprocess påverkar domstolarnas arbetsbelastning och resursbehov.

-

Kristina Yngwe (C)

Maria Malmer Stenergard (M)

Lars Tysklind (L)

Magnus Oscarsson (KD)